

Lledó d'Empordà

written by Cabassers.org | 15/01/2022

La [pàgina web](#) de l'Ajuntament de Lladó* (Lledó d'Empordà) prova que al consistori són conscients de l'evolució del topònim del lloc, i que saben perfectament que la forma normativa és Lledó: "El nom de Lladó va evolucionant al llarg dels anys, entre els noms que se li donen podem destacar: "Lucduno" (977), "Lodone" (993), "Ledono" (1017), "Letonis" (1091)". En canvi, fan anar com a nom oficial la forma prenormativa "Lladó". L'Onomasticon Cataloniae de Joan Coromines, [vol. 5, pàg. 56, col. a, lín. 47-54](#) també deixa molt clara l'etimologia del nom: "ETIM. de lledó, nom de l'arbre *Celtis australis* en part avui substituït pel derivat *lledoner*. La relativa raresa d'aquest arbre feia apte el nom per designar les localitats on hi havia un lledoner ben conspicu, (cf. *DECat.* v, 130, 131, 121b57 i n. 1). Ja es refuta allí la infundada, i supèrflua, etim. LUGDUNUM defensada per aficionats com Cases-Carbo Cf. *Alantorn J.F.C.*".

A la comarca de Matarranya, província de Terol, sota administració aragonesa, hi ha un altre municipi que també s'anomena Lledó (d'Algars), que comparteix etimologia amb el Lledó d'Empordà. I el topònim oficial del municipi aragonès està correctament escrit en català. En canvi, el Lledó català té com a denominació oficial la corrupció "Lladó". Aquesta situació, tan evident quan es compara amb municipis de nom idèntic i administració diferent, no només és ridícula per a

aquell ajuntament i municipi, sinó que també ridiculitza Catalunya. No pot ser que la mania localista d'uns pocs comprometi tot el conjunt. Hi ha una llei que deixa ben clar que la toponímia oficial té com a única forma la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'IEC. El Govern ha de fer complir la norma a tothom per igual. No pot ser que la llei generi arbitrarietat, i mentre la majoria de municipis la compleix, uns pocs, perquè sí, no ho facin.

La pretesa justificació de la forma "Lladó" es basa en un argument espuri contingut a l'article "[El priorat agustinà de Santa Maria de Lladó i els seus priors](#)", de Lluís Prat i Torrent, publicat a *Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos*, 1991, vol. 24, p. 207-226. S'hi afirmen coses com que Joan Coromines defensava una etimologia del mot vinculat a la "deessa Latona, de la mitologia grega protectora de les mares" i que el nom vindria d'una vil·la romana vinculada a aquella deessa. Només cal consultar l'*Onomasticon Cataloniae* (la mateixa referència a aquesta obra citada més amunt) per a veure que Coromines no afirma res de tot això. No conforme amb aquesta falsa atribució, l'article encara afirma que la grafia "Lladó" es troba a la dotació atorgada pel comte i bisbe Miró el 2 de juliol del 978 a favor del monestir de Sant Pere de Besalú, En realitat al document llatí hi consta la forma [Lucduno](#), (p. 212 al document enllaçat) i d'aquí segurament, encara, les fantasies que denuncia Coromines sobre les vinculacions que hom ha volgut veure amb Lugndunum. Així doncs, la forma "Lladó" basa la seva justificació en falsedats i invencions.

A l'esquerra, cartell de Lledó d'Algars. A la dreta, cartell de Lledó d'Empordà (Lladò*)

Article relacionat: [Notes al marge a l'article de Josep Caixàs «El nom de “Lladó”»](#)